

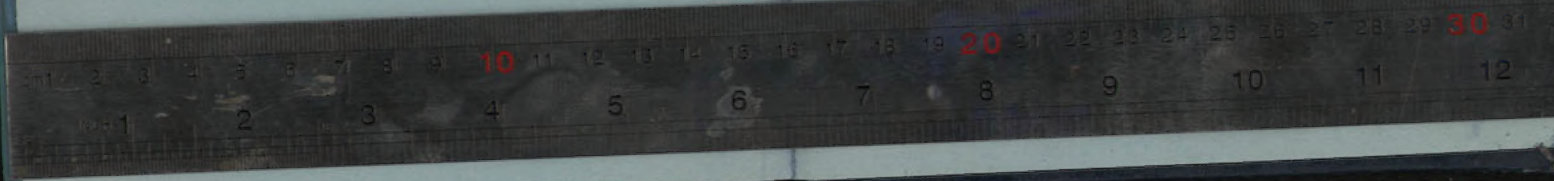
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی

۱۳۶۰۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی		 جمهوری اسلامی ایران شماره ثبت کتاب
کتاب: <u>تذکره حضرت محمد باقر علیه السلام</u> مؤلف: <u>محمد باقر خراسانی</u> مترجم: _____ شماره قفسه: <u>۱۴۶۰۷</u>		
		۸۶۵۱۴

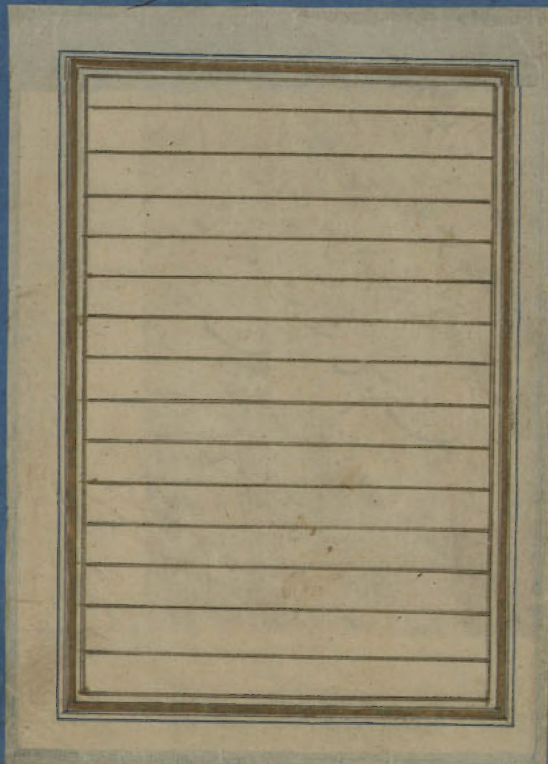
بازدید شد
۱۳۸۵

۳۴

 نقل شده
 ۱۳۶۰۷

۱۳۹۷
۸۴۵۸۴

۱۳۹۷ سن

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: ... حضرت ...

مؤلف: ...

موضوع: ...

شماره ثبت کتاب: ۸۴۵۸۴

شماره قفسه: ۱۳۹۷

کتابخانه مجلس شورای ملی
۱۳۶۰۷

الحمد لله العالم الخبير السميع البصير
العلي الكبير الواحد بلا نظير
المدبر بلا وزير الخالق بلا مشير
والصلوة والسلام على محمد
البشير النذير السراج الميزر ...

إله وعترته كل صغير وكبير
وسلم تسليمًا كثيرًا أبا عبد
فهد الأجاديث من أخبار خاتم
الأنبياء وسيد الأصفياء محمد
المصطفى صلى الله عليه وعلى آله
وسلم بترتيب جروف النجوى
وقترها نظماً وإيجازاً وخجلاً

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ	صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
الْأَجْمُوزِ عَمَّ الرِّجَالِ حَمَازٍ فِي الْأَرْضِ	
مَرْجِهَ رَجْمَتِكَ تَبَارَكْتَ يَا بَدِيعَ	الْأَسْمَانِ حَمَلْتَنِي بَارَكْتَ
كَيْفَ تَزِيلُ بَرْدَكَ دَارِ هَبْ هَ هَ	تَأْخِطُ أَبْطِينَ زُرْكَوَارِ كُنْتَهُ
بَلَدِ رَوْ الْفَرْصَةِ قَبْلَ أَنْ تَكُونَ غَاغِيَةً	
وَصُنْتَ وَقْتُ خَوْذِكَ سِدْرَ	وَزَنْدِ بَشْتِ نَوْعِ عَسَا
جُونِ زَمَانٍ قَرَأْتَ بَارَكْتَ	بِشْبَابٍ وَزَنْدِ غَضَبِ
وَمِنْ كَلَامِهِ تَرْكُ الْعِبَادَةِ نَدَامَةٌ	
مَا هَمَّكَ بَدْرُكَ إِنْ يَزِيدُكَ	بَدْرُكَ كَا كَمِ بِيَا بِيَسْتَ
جَاوَدَانِ مَا نَدُوهُ رَشِيكًا	بَنَاءُ كُونْتَهُ خَفَا بَرَكْتَ
ثَلَاثُ مَهْلِكَاتٍ الْحَقُّ وَالشَّيْخُ وَالْكَذِبُ	
بِيَا نَحْوُ كَعْدِي حَوَا	كَتَبْتَ خَصَالًا بِيَمَّةَ خَا شَوْ

رُكْنَيْنِ وَبُحْلُ وَدُرُوعٍ وَنَبَاتٍ	وَرَمَدُ أَرْدَسَتْ خَوْذَ هَلَاكِ شَوْ
وَمِنْ كَلَامِهِ الْجَنَّةُ دَارُ الْأَسْخِيَاءِ	
أَرْخَاقُ سَوْدَةٍ رُجْمَةٍ بُوْدَ	مَرَّةً بَايَكُنَا حَبَابِ بَارَكْتَ
بُخَاقُ بَهْرَتِ عَدْنِ حَسَدِ	كَيْفَ تَحُولُ بَهْرَتِ جَا بَارَكْتَ
حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ	
دَلِيلُ بَدْنِيَا مَنَ كَيْفَ فَوَيْ دُونِ	بَاوُغِ عَيْدِ فَوْكَانِ كُنْتَهُ
نَاوَابِ بَرْدِ وَدُو سَبْعِ بَاوُ	عَاوِلَ بَرَكْتَ بِنَ خَطَا كُنْتَهُ
خَيْرُ النَّاسِ مَنْ نَفَعَ النَّاسَ	
خَيْرُ خَلْقِي خَدَايَ أَدْبَرْتُ	كَيْفَ أَوْ خَلْقِي نَفَعْتُ كَيْفَ
بَعْضُ مَنْ كُشِيَ نَادِي بَرَكْتَ	هَمَّةً كَيْفَ دَارَهَا بَدْرُ بَرَكْتَ
الدُّنْيَا جِيفَةٌ وَطَالِبُهَا كِلَابُ	
دَلِيلُهُ بَرْدُ خَرَابِ جَهَنَّمَ	كَيْفَ عَوْرَتِ وَغَنُوعِ وَبَرَكْتَ

رَشِيكٌ خَوْشٍ يَا أَدَمَ كُنْ هَ	سَلَامٌ وَمَرْءٌ خَوَانٌ هَمَّ بِكَ كَالِ
وَقَالَ ذَلِكَ فِي الظَّمْعِ الْآخَرِ	
كَتَبْتَ خَوَانِي كَيْفَ خَوَانِي	مَتَوَيْ سَبْعِ حَمَلْتَنِي خَامِ طَمْعِ
مَرْءٌ كَادَ كَعْدُ بَدَامِ طَمْعِ	بِكَلَامِ لَزَعِ خَاوُوعِ طَمْعِ
رُبَّ صَائِلٍ لَيْسَ لَهُ فَرْصَةٌ إِلَّا الْجُوعُ	
أَيُّ كَارُونٍ دَارَ بِيَا خَلَاصِ	كَيْفَ تَجَاءُ أَرْسَعُ خَوَانِ يَافَتْ
جَزِيرِ بِيَا بِيَا عَنَابِ الْجُوعِ	مَرْءٌ جَزِيرِ كَعْدُ خَوَانِ يَافَتْ
زَكَاةُ الْجَاهِ إِذَا شَرَّ الْمُهْلُوفِ	
يَا رُحْمَتُهُ خَا طَرَانِ ضَعِيفِ	فَوْضُو كُنْتَهُ بَرْدُ طَمْعِ بِيَا
هَمَّ كَيْفَ مَرْءٌ جَاهِ بَرَكْتَ	بَرْدُ كُونْتَهُ دَارَ فَاكُنْتَهُ دَحَا
سَوْفَ يَأْتِيكَ مَا قَدَّرَ لَكَ هَ	
زَوْدُ تَرْبِكَ أَوْ تَدْنِي	أَجْبَهَ تَقْدِيرَانِ بَرْدِ بَارَكْتَ

سَرْدُ فَرْمَانِ كَعْدُ كَارِمَاتِ	تَأْمُرُ أَلَا جِ سَرْدُ بَرَكْتَ
وَقَالَ الشَّرُّ عَادَةٌ وَالْخَيْرُ عَادَةٌ هَ	
مَهْرَانِ غَايِ وَبِيَا أَتَدْبِرُ	تَحْمُ كَيْفَ مَكَا أَوْ بَرَكْتَ
نَفْسُ بَاوُغِ جَانِ نَوَادِرُ فَرَشَتْ	كَيْفَ تَرَانِي بَرَكْتَ شَكَا
الضَّلَوتُ وَبِمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُ كَمُوقَالِ	
بِيَا تَمَانِي بِيَا خَلَاصِ	هَبْ بَرَكْتَ دَلَانِ جَانِ كَعْدِ بَرَكْتَ
مَكْنُ أَرَارِ بَرَكْتَ شَكَا	وَزَنْدِ بَرَكْتَ خَدَايَ بَرَكْتَ
ضَلَّ الْجَهَنَّمُ لَيْسَتْ كَثْرَةُ وَقَالِ	
كَتَبْتُ دَوْلَةَ بِيَا بِيَا بِيَا	هَبْ جَانِ أَلَا كَعْدِ بَرَكْتَ
بَدْوَانِ جَزِيرِ بَرَكْتَ	زَاكُ بَرَكْتَ بَرَكْتَ بَرَكْتَ
الظَّلْمُ نَجْمُ الظَّلْمِ وَالْمَعْصِيَةُ نَجْمُ الْمَعْصِيَةِ	
بَرَكْتَ بَرَكْتَ بَرَكْتَ	تَاوُغِ بَرَكْتَ بَرَكْتَ

چون نور معصیت بیکداریه در دهرت غصه بیکداریه

و عرب کلامه الظلم و خیم العافیه و قال

ظلم را عافیت و خیم بود خانه از داد که در ده با داری
که زمانه خراب بیکداریه همچنان که در ده با داری

عزالت که خیر عبادت سبعین سینه

از دهرت که در ده با داری

الغیر غنی القلب لا غنی المساکین

که توان که بماند خواهی بود از دهرت که در ده با داری
در دهرت که در ده با داری

فضوح الدنيا اهون من فضوح الآخرة

حول رون حساب و رشده آن محضه دهرت که در ده با داری

سهل انک تصحیح دنیا ۵

فسنة القلب مرج كثرة الذنوب

خوبی که در ده با داری دل نا آسان چون که در ده با داری
در دهرت که در ده با داری

كلما راع وكلما مسنونا عریة

آدمی هر که در ده با داری

لدف الموت و ابغى للخراب

مرج پیوسته ز خشت که در ده با داری

مرکان الله و الله و الآخرة

بحقیقت دهری که در ده با داری

کند نور خدای خواهر بود جویضات که در ده با داری

فسيار الموت من طول الأمل

ای فراوانی که در ده با داری

و ان لم فر عطا و لم یعطا و عرب کلامه

وای بر ای که در ده با داری

هدية الله الى المؤمن المستانك على باب

هدیه که در ده با داری

الابن الضوا و لا تخاسروا و لا تروا و كوف

که در ده با داری

بعض و یا در ده با داری

اليد العليا خیر اليك السفلى

دست بالا از دست پائین

اللهم صل على محمد و آل محمد

اللهم صل على محمد و آل محمد

نزل الكتاب بعون الملك الوهاب

و انجز نيت رب العالمين حمد الشاكرين

و انجز نيت رب العالمين حمد الشاكرين

بَرَّوْجِي خُدَايَ وَجَلَدُ مَسْئَرُ نَوَّجِي قَاطِعُ ٥

دَرْخَنَ كِي كُنْدُ جِجِ اَنَدَه

لابر معاشیخ الاخری ۵۵

بیت ممکن که طاعت او شد

خوشتر از دست یافتن و دار
 بود خیر از دست یافتن و دار
 از خیر از دست یافتن و دار
 از خیر از دست یافتن و دار

كذا هو الذي كان عليه
 في يومئذ من العباد
 الذين آمنوا بالله
 واليوم الآخر

الاجتناب عن الخمر
بأنه من مخرجها كان كمنه
كل من شرب من الخمر كان
دنياه في يومئذ في النار

الاجزء

الحق في الدنيا والآخرة
والصالحين في الدنيا والآخرة
والصالحين في الدنيا والآخرة
والصالحين في الدنيا والآخرة

الوقف على

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

لا كرم اعز اليك فوى وقال

کرکپی برابری نوی روز

أَكْرِفْنِي دُرِّمِ زَوْجِهِ جَدَّاهُ
هَتَّا زَبَدِلْ كَدُّونِ دُرِّمِ ٥

لا شرف اعلى من الاسلام الاخر
فما لا تعرف من الشرف
كثير فاني لمان كونه

وقال لمعقل الجسر من الورع ٥
عاجز وراي ساهي نيت ٥
كروغ نيت ساهي نيت ٥

لا ترفع الحجة من الغائب وقال
 فمكة من بعد ذلك كذا وصي
 قوله كن نارضاء جونا

عربك لا يملأ لباس الجمل من البستان
هبيج كعقوب به از سلاست

سَلَامًا كَذَبَانِي شَامَ كَيْفًا وَبِحَرْزِ دَامَتِ نَيْبِ ٥

وَمِنْ كَلَامِهِ لَا دَاءَ إِلَّا دَوَاءٌ وَالْجَهَنَّمُ
 عَلِيمٌ ذَرِيتُكَ يَا قَبِيْطُ ٥
 نَسَبُ زَيْحَلٍ نَقَاوْتُ وَدَدْتُ
 جَهْدَ دَرْدِثَ حَتَّى بِي دَرْمَانُ
 نَسَبُ زَعْلَمِ زَنْمَادُ جَانُ

الأرض أصبغني من قلبي العقل الآخر
 ای که رو دوش از کزین بواج
 دوزخ و بن جیم و بیان خودی
 این دوزخه و ای که نیست
 هیچ نیازی بن کم خدی

اسکاتک یقظیک ملکوتہ
مرمان دمنند عی کا
چون کاند کفر خواندن

الحمد لله الذي عرف قدره ولم يتعد طوره
 منكم خوي سکن زبانت کا ۵
 کان دود بر زبان کهنه خوی کفر

اگر کسی خوی بر بدی روزی	بپوشد خفتن رساء روزی کند
رحم الله امرأ عرف ولم يتعد طوره	
در جنبه پاری بر آنکس باد	که عیان در کف چون نهاده
قد خور را بیداد و سر کند	قدم از جگر خود بر او نهاده
و من كلامه النصح بين الملأ تفريع وقدر	
که نصیحت کنی بخلق کن	که جز بر شیون نصیحت نیست
هر نصیحت که بر ملا باشد	این نصیحت جز نصیحت نیست
إعادة الإغتيال تدكير الذنب	
عذر بیکار خواند آن گنهی	کند و باریت بفرج بیا شد
بسر عذر باز رفتن نوای	تا آن که رهن بود کتاف شد
و من كلامه اذا تاملت العقل نقص الكلام	
هر که اندک سلیق عقول	پوشد کثرت آن بود بسیار

مرد ناجون که عقل بفراسید	در جای مرغ بیک اهدن کفزار
الشفيع جناع الطالب	
ای که هستی بوطا ایضا جات	بج غیبی دی از دلک بر کن
تا بطلوب خود روی بسماء	دسته زد و این شفیع دلت
نعم الجاهل كروضه في منبلة	
ای که داری منبلی در بی مالک	مکن از کبر و کار خود کلام
نعمت از جاهلان عدا که هست	دوخته و در میان منبلی
نفاق المرء له صدق لجندرس الله عنه	
ای که داری نفاق اندر دلک	خار بادش اندر خلق
هر که سازد نفاق پشه خویش	خوار کند و بر خوار خلق
انجس انعم بالضره و من كلامه	
در جوابت نصیر کنی که صبر	بارضا رخسای مقرب است

و من كلامه و من جرح كنه و من جرح	صدرة از رخ جرح آفرودش
وقال المثل جرح حتى يعدده	
مرد مصلحت چون دهنده و عدده	خونین و در مقام نیک گفتند
هش جرح کرد و قلم برده	بش جرح کرد و زخارف زدند
إذا وصلت اليك أطراف العرف فاشكروها	
چون بیاپی تو بپای و ز جرح	خمره باشد چون نقطه موهوم
نکشان یا فیه و او مکنار	که زنا یافته موی خنده
إذا قدرنت على عذوك فاجعل العفو	
چون توانی بر عذ خود قنار	عفو مان که قلمه خود ساز
رجح کن از جرح که هر چه	در جرحان جرحمان بیا بی باز
ما اضم انسان شيئا الا ظهر منه وقال	
هر که چیزی نهفت اندر دلک	نمایا که که جیبی جوی

کاه الله ميا له كفتش	کاه اندر ميا له رویش
إذا جلت الملقادير ضلت السكائر	
چون قضا و خدای عزوجل	ببرسد بخت موهو نادید
نعمه بدهد و موهو کند	همه بدهد و موهو بساط
إذا جلت القدر بطل الجدر الاخذ	
چون قضا و خدای کنان	توان بستم و صبر ساز بیا
توان کرد و دفع او بحد	توان بستم او بهر سبب
وقال الاخس ان يقطع اللسان	
هر که کردی بجای او احسان	تا آن که او را زبانی کردی
مهر بپوشد بر مهر بپوشد	همه بپوشد بر مهر بپوشد
الشرف بالفضل والاذل بالاضل	
فضل جوی و از جوی بپوشد	شرف از جوی بپوشد و اذیل

مردی وصل و سینه خردست و نهجه داری تو دین را اصل و کتب

اکرم التبت حسن الایب

ای که مغرورماند من و بود
بهر کی باصل و هم به کتب
نویسن ادب کرای که هست
نیزت بهر تو جن و ادب

و من کلامه قلبه اجمعی فی فیله

مرد اجمعی که سخن گفتن
دل خود تا به زبان دارد
هر چه دارد زبانی و بدو در
آن همه بر سر زبان و بخت

و من کلامه رب املغ ایب

ای که سخن میگوید در حیدر
هم بخود چون نیاوریند
بسیار میگوید آن گفت و فای
بسیار میگوید که او گفت و فای

رب ان اناج بودی الی الحیر و قال

ای بیا مرده شود جویند
که قدم در آن محو و فای

عاقبت چون بدست آمد شود او از آن شود در زبان افتاد

و من کلامه رب طبع کاذب

دو طبع دل نیست با بدمی
که طبع پیش از دوزخ بود
آنی که طبع برافروخته
که ز خاکسترش فروغ بود

و قال یسعی سایل الی الجبن

بهر نوسنیکه بهی مکتوب
بهر نوسنیکه بهی مکتوب
مرد را از هوا بخت
تا که من ز کف فای فکت

و من کلامه رب رجاء بودی الی الحیران

مردا که امید دجیری کعبه
کشت آن چیز با کشت انسان
بسیار امید که هست عاقبت
بخت ما را و فای حیران

و قال افقر الف فیر الی الحیر الی

که فقیری و نیستی اجمعی
باید از فقر هیچ ندرست

نشدن از آن مقام که هست برتر از اجمعی و درویشی

اخیر الی حشر العجب من کلامه

که تا بدست خویش نرسد
مردمان از تو بهر زارند
مردمان از تو بهر زارند
بسیار بهر زارند و کد دارند

و من کلامه اغنی الغنی العقیق

ای که خواهی تو انگری بویست
تا بدان تو و سبب بهر مکتوب
از خرد جو بهر مکتوب
بخت تو چون خرد تو انگری

و قال الظامع فی و ثاوی الدل

تا تو از مکتوب کبر طبع
اکثر از عقل بهر مکتوب
تا تو از مکتوب کبر طبع
تا تو از مکتوب کبر طبع

فی کالج عن شرف و سع کل کلمه

بیک و بدین و کم صلاح و فای
هست اجمعی و درین حیران

هیچ کلمه بدین کلمه و هیچ

من کثر فکره فی العوالم

بسیار فکره که کلام دل بهر
بسیار فکره که کلام دل بهر
بسیار فکره که کلام دل بهر
بسیار فکره که کلام دل بهر

اذا املف ثم فاجر و الله بالصدق

هیچ چیزی مکتوب تو چون صدق
هست از و مان و کلام تا بهر
اورشاند تا با شیخ فای
اورشاند تا با شیخ فای

و لان عوده کف اعصانه و من کلامه

مرد با کف از کف بهر
مانده و بدین و کلام تا بهر
بسیار کف از کف بهر
بسیار کف از کف بهر

و قال لسان العاقل و راء قلبه

مرد عاقل از سخن گفتن
دل خود هادی زبان دارد

تأجده بغيره لن يندى
برأى أن جدت نكارة

الجلد مسجلا لفرع بش في الدنيا

منه من جلد كمنه وإن
إن جلد من جلد من معاش
فقد أوصى خولتي بشاخذ
وإن جلد من جلد من جلد

ومن كلامه الجرح من ضل المومنين

منه من جلد من جلد من جلد
كان الكفر من جلد من جلد
بسته دارة جلد من جلد
جرح من جلد من جلد

الشجر جلد مع مساوي المومنين وقال

تأول من جلد من جلد من جلد
كأنه جلد من جلد من جلد
كأنه جلد من جلد من جلد
وإذا جلد من جلد من جلد

لسان العبد في قلبه وقال

منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد

نود هيج شرا أو يندى
نود هيج كفت أو يندى

كثرة الوفا في كثر الخلق وشقاق

دروفا في كثر غلو مكسبه
وإذا جلد من جلد من جلد
كأنه جلد من جلد من جلد
كأنه جلد من جلد من جلد

قال أمير المؤمنين رضي الله عنه وأستحقا

منه من جلد من جلد من جلد
كأنه جلد من جلد من جلد
كأنه جلد من جلد من جلد
كأنه جلد من جلد من جلد

من جرحي في عمار المومنين

دروفا في كثر غلو مكسبه
وإذا جلد من جلد من جلد
كأنه جلد من جلد من جلد
كأنه جلد من جلد من جلد

أكبر الأعداء أخفا من مكية وقال

منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد

منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد

السماع للغيبة الجحد المقتاين

تأول من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد

من طلب ما لا يعنيه فاته ما يعنيه

أجبه ما لا يعنيه فاته ما يعنيه
منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد

ومن كلامه الزجعة مع الياس

تأول من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد

وقال الذي مع الجحر والظلم مع الآخرين

منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد

تأول من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد

ومن كلامه الجرح في الجرح

أجبه ما لا يعنيه فاته ما يعنيه
منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد

من جرحي في عمار المومنين

دروفا في كثر غلو مكسبه
وإذا جلد من جلد من جلد
كأنه جلد من جلد من جلد
كأنه جلد من جلد من جلد

أكبر الأعداء أخفا من مكية وقال

منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد
منه من جلد من جلد من جلد

من جرحي في عمار المومنين

دروفا في كثر غلو مكسبه
وإذا جلد من جلد من جلد
كأنه جلد من جلد من جلد
كأنه جلد من جلد من جلد

باز در و نطق هلاک افند
آنکه اندام جز کشت دایر امن

اکثر مضارح العقول تجن برو فی الطالع

آفت عقل مردم از طمع است
تا فغانی نوی طمع میگری
چون طمع دست برد بنماید
عقل صدمه مرودا و فدا اندازد

عبد الشوق اذ فرغ عبد الیروز قال

هر که او نیک کند شوق را
هست نفس خیزد و طبع آید
بدن شوق در خوارید
بر آن بند خرابید بکیم

کفی بالظفر شفیعاً للمذنب

بر کینه کار چون نوی قامد
عفو کن زانکه در کینه گزیند
و نه رودا شفیع کس بود
عفو نو مر شفیع او نیست

رب سأل فیما یضربه و مر ج کلامه

ای یاکون که طایب گاربت
کنه در آن کار باشد شخدا آن

ناصح او ازان شود غمگین
جاسد او ازان بود ناکار

لا تشکل علی المني فانها بضایع البوق

نکته بر آرزو و مکر که نه هیچ
آرزو باشد شریخته جز
هر که بر آرزو کند مکر
بیر غافلان بود آجوق

و مر ج کلامه الیاسر ج و الرجاء عبد

کد بریدی و مره مان امید
بر آرزوی و بدل شادی
و در بیان امید در نیست
دادی آرزو دست عین آدیم

ظن العیاف کما ته صدق الحیدر

هر که اندیش که مره عاقل کند
بر آرزو آرزو و ترید جوق
ظن عاقل بود بهد گاری
در آصاب جو جک آخر کوی

و مر ج کلامه غرض نظر مر غمگین

مره در کارها جو کد و نطق
بعد اعتبار ازان بر خاسته

١٩٧٥

